პროლეტარიელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) მთავარი კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მუშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ოთხშაბათი, 17 ივლისი, 1946 წ. № 142 (7615). ფასი 20 კაპ.

დღეს გაზეთშია:

ავამაღლოთ ლექციური პროპაგანდის დონე. მოწინავე (1-ლი გვერდი).

ბრძანებულებანი სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა (1-ლი გვერდი).

ბრძანებულება საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა (1-ლი გვერდი).

ლენინგრადელ კრიტიკოსი „ვარიაგის" მატარებლის ამბ. ვოიცეხოვსკის ნაამბობი (მე-2 გვერდი).

მზიური ამინარის მამაცი შვილი (მე-2 გვერდი).

ა. მგელაძე — პარტიულ-ორგანიზაციული შეფასებისა და კითხი (მე-2 და მე-3 გვერდი).

რა აფეხებს მოსავლის დროულად [illegible] ბას (მე-3 გვერდი).

ბამოჩენილი ქართველი მოლვაწე (მე-3 გვერდი).

უცხოელთის ამბები. დეპეშები (1-ლი და მე-4 გვერდი).

ავამაღლოთ ლექციური პროპაგანდის დონე

საბჭოთა ხალხმა მეოთხე სტალინური ხუთწლედში მიზნად დასახა უდიდესი ამოცანები — აწყოვდა მოიმეშოთა ომით მოყენებული ჭრილობები, ბიალწოოს სახალხო მეურნეობის, კულტურის, მეცნიერების შეეგდო ძალები ალმაცლობას, წინ გაწიოს კიბეზილტური საზოგადოების მშენებლობის ბიზი.

ამ ისტორიულ პერიოდში ჩვენს წინაშე მთელი სერიოზულობით დგება პარტიული, საბჭოთა და კომკავშირული მუშაკების, მთელი საბჭოთა ადამიანების, მარქსისტულ-ლენინურად აღზრდის საკითხი. დიდი მნიშვნელობა ენიჭება პარტიორგანიზაციათა მუშაობას მშრომელთა კომუნისტური აღზრდისათვის.

უდიდეს მოკალნას ჩვენი პარტიის იდეურ ცხოვრებაში წარმოადგენს ი. ბ. სტალინის თხზულებათა პირველი ტომის გამოსვლა. ი. ბ. სტალინის თხზულებათა ეს ტომი ჩვენი ქალრების, მთელი ჩვენი ხალხის იდეური გამოწრთობა, ძლავრი იარაღია. მოლიანად, ეზარიანად უნდა გამოვიყენოთ პროპაგანდის ყველა საშუალება, რათა მაჩვენის საკუთრებად გავხადოთ ამხანაგ სტალინის ნაშრომების ძალი ალეური სიმდიერე.

მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდის ერთერთი მნიშვნელოვანი მეთოდია ლექციები. კარგად მოამზადებული და ორმაშინაარსიანი ლექციები, რომელიც შეფარდებულია მსმენელთა მომზადების დონეზისან, სერიოზულ დახმარებას უწევს იმათ, ვინც დამოუკიდებლად სწავლობს საკავშირო კ. ბ. (ბ) ისტორიას, მარქსის, ენგელსის, ლენინისა და სტალინის ნაშრომებს, ხელს უწყობს მასებში ლენინიზმის იდეების სულ უფრო ფართოდ გავრცელებას.

ლექცია, თუ მას კვალიფიციური ლექტორი კითხულობს, არა მარტო განუმარტავს წ�ბე დამოუკიდებლად მოძრაშვეებს ამა თუ იმ საკითხს, არამედ აჩვევს მათ ცალკეულ თემებზე გეგმიან მუშაობას, ძირითადი წყაროების გამოყენების ტექნიკას, წაკითხულ მასალათა გაანრებას და მათს სისტემატიზაციას.

ასობით კვალიფიციური ლექტორი და მომზადებული გამოდის მშრომელთა წინაშე საკრთველოს ქალაქებში, სარაიონო ცენტრებში და სოფლად. ასინი მუშებისაგან, მოუთხრობენ საკავშირო კ. ბ. (ბ) ისტორიის საკითხებზე, მარქსისტულ-ლენინურ ფილოსოფიაზე, ჩვენს ქვეყანაში სოციალისტური საზოგადოების მშენებლობის დამაკავშირებისა და კომუნიზმზე თანდათანობით გადასვლის საკითხებზე, სახალო მეურნეობის აღდგენისა და განვითარებაზე, მეოთხე სტალინურ ხუთწლედზე, მისი წარმატებით განხორციელების გზებსა და საშუალებებზე, საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო მდგომარეობაზე და სხვ. მარტო საქართველოს კ. ბ. (ბ) თბილისის კომიტეტის ლექტორთა ძალებით მომეფარნა წლის ექვსი თვის მანძილზე დედაქალაქში ჩატარდა 1.011 საჯარო ლექცია, მარშალ ამავე ხნის განმავლობაში ჩატარებულია 914 ლექციის ნაცვლად. გაიგზავნებედა ლექციათა ხარისხი, გაიზარდა დამზადრეთა რიცხვი. კარგად ხელმძღვანელობენ ლექციურ პროპაგანდას ბათუმში, ქუთაისში, სოხუმში, ფოთში. კვალიფიციური ლექციები ბევრ პარტიულ, საბჭოთა და კომკავშირულ მუშაკს დაეხმარნენ მარქსიზმ-ლენინიზმის შესწავლის, თეორიული ომმზადების, დონის ამაღლების საქმეში.

ლექციური პროპაგანდის საქმეში სერიოზული ნაკლოვანებებია არის. ერთერთი მთავარი ნაკლი ის არის, რომ ჯერ კიდევ დაბალია ზოგიერთი ლექციისა და ლექტორის მომზადების დონე. პარტიული კომიტეტები ზოგან ნაკლებ დახმარებას და კონტროლს უწევენ ლექტორებს. ისინი არ აწყობენ ყოველი ახალი ლექციის, განხილვას ლექტორთა ჯგუფის სხდომაზე, არ მოეთხოვებენ ლექტორს ნაკლოვანებებზე. ზოგი რაიონული და საქალაქო კომიტეტის მდივანი სრულიად არ ეს წყრება ადგილობრივი ამხანაგების ლექციას, არ იცის, როგორ კითხულობენ ისინი, რა ნაკლი აქვთ, რა დადებითი ეხარეები. ლექციები, რომელისაც გორის, რაიონსა ლექტორები ატარებენ, ეტეწილად არ განხილულა ლექტორთა ჯგუფში. ასეთივე მდგომარეობაა ჩხარის, ყასპის, თელავის, ჩოხატაურის, ადგენის რაიონებში. ლექციების დაბალი ხარისხი, თემატიკის ერთფეროვნება, აუდიტორიის შეერნეულობა, — ეი რა არის მიზეზი იმისა, რომ აღნიშნულ რაიონებში ლექციის დაშენერეთა რიცხვი ზოგჯერ ძალიან მცირეა.

ლექციების ხარისხის ამაღლებისათვის აუცილებელია მათი წინამაწარი განხილვა ლექტორთა ჯგუფში. გამოცდილებამ დაგვანახა, რომ წესაკითხი თემის წინასწარ განხილვას სწორად ის ლექტორები გაიჯნიან, რომელთა ლექციები დაბალი ხარისხისაა. უნდა ვეცხოოდეს, რომ ლექციების წინასწარ ინ განხილვა ფორმმისათვის კი არ ხდება, არამედ იმისათვის, რომ ყოველი ლექციისა სრულეყოთ, ახალი ფაქტებით გავამდიდროთ, თავიდან ავიცილოთ შეცდომები.

საჭიროა მივაღწოთ, რომ ლექტორები განუწყვეტლივ მეშაობდნენ თავიანთ თავზე, ამაღლებდნენ თეორიულ მომზადების დონეს, ამა თუ იმ თემას ამეშავებდნენ ლიტერატურის მაქეიშემოს გამოყენებით, მოდან ცდილობდნენ გაამდიდრონ ლექციის შინაარსი, საინტერესო და პოპულარული გახადონ ის.

აუცილებელია ადმოკვეზრათ ლექციების ჩაწერის შემთხვევები. რასაც ეკრან კიდევ ადგილი აქვს არა მხოლოდ რაიონებში, არამედ თბილისში. მაგალითად, ლექტორმა გ. ასათიანმა მიმდინარე წლის 6 თვეში 6-ჯერ ჩაწერა ლექცია. ასეთი უპასუხისმგებლობა ძირშივე უნდა აღვკვეთოთ.

არის! შემთხვევები, როცა ამა თუ იმ საწარმოში ან სოფელში თვეობით არ ეწყობა ლექცია, მოხსენება, ხოლო სხვა ადგილებში — მეტად ხშირად. სამტრედიის რაიონის ეწერის და ჯაგნის სასოფლო საბჭოებში წელს ექვსი ქვიანისაში ერეკა ეს. ეს გამოწვეულია ლექციების არასწორი დაგეგმვით. საჭიროა საქალაქო და რაიონულმა კომიტეტებმა ისე შეადგინონ ლექციებისა და მოხსენებების კალენდარული გეგმა, რომ არ დარჩეს არც ერთი საწარმო, არც ერთი სოფელი, კოლმეურნეობა, რომელშიც თვეთვეობრივ ერეკის განმავლობაში ლექცია ან მოხსენება არ ჩატარება.

ჩვენს წინაშე დგას უდიდესი ისტორიული ამოცანა — კულტურული და განათლებული გავხადოთ ყველა მუშა, ყველა გლეხი, ყოველი საბჭოთა მოქალაქე, აღვზარდოთ ისინი კომეუნისტური სულისკვეთებით, გამოვწრთოთ ბოლშევიკურად, აღვკურთოთ მარქსიზმ-ლენინიზმის დიადი იდეებით.

ამ ამოცანის წარმატებით გადაჭრაში პროპაგანდის სხვა საშუალებებთან ერთად ლექციური პროპაგანდის მნიშვნელოვანი როლის შესრულება შეუძლია. ყოველდღიურად ვიზრუნოთ ლექციური პროპაგანდის გაძლიერებისათვის, არ დავიშურეთ ენერგია ლექციათა ორგანიზებულად ჩატარებისა და ხარისხის ამაღლებისათვის, გავხადოთ ყველა ლექცია საინტერესო და ხალისით მოსასმენი, — ეს ჩვენი პარტიული ორგანიზაციების ერთერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანა.

ბრძანებულება

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა სსრ კავშირის საგამოვლო მრეველობის სამინისტროს შექმნის შესახებ

1. შეიქმნას სსრ კავშირის საგამოვნო მრეველობის საკავშირო-რესპუბლიკური სამინისტრო.

2. გადაეცეს სსრ კავშირის საგამოვნო მრეველობის სამინისტროს სსრ კავშირის კავშირ მრეველობის სამინისტროს გაბაკნობიდან მრეველობის მუშაკები დარგების საბჭოთა მეურნეობები და ორგანიზაციებიდან: პარტიისა, მეფიანეობისა, ლიქონ-არყისა, ლუდისა, მინერალური და უალკოჰოლო წყლებისა, სპარფეფერიო-კოსმეტიკურისა და ეთერ-ზეთოისა, ჩაისა, თამბაქოსა, წეკოსა, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს მიერ დამტკიცებული სიის თანახმად.

3. გადაეცეს სსრ კავშირის საგამოვნო მრეველობის სამინისტროს სისტემას სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებული სულფიტ-სპირტისა და ჰიდროლიზური მრეველობის მთავარი სამმართველო მთელი თავისი საწარმეოებითა და ორგანიზაციებით.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ნ. შვერნიკი
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი ა. გორკინი

მოსკოვი, კრემლი. 1946 წ. 15 ივლისი.

ბრძანებულება

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა ამბ. ნ. ი. პაროლინის სსრ კავშირის საგამოვნო მრეველობის მინისტრად დანიშვნის შესახებ

დაინიშნოს ამბ. ნიკოლოზ ილიასძე **პარონინი** სსრ კავშირის საგამოვნო მრეველობის მინისტრად.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ნ. შვერნიკი
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი ა. გორკინი

მოსკოვი, კრემლი. 1946 წ. 15 ივლისი.

ბრძანებულება

საქართველოს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

1. ეფიციერი თამარ გლახასძისა — დიპლომატიისა, სოფელი ცხეკოდეთი, დუშეთის რაიონი;

2. **ბაბარ** სოინ ყიზი — თბილისის, რაიონის სოფელ სოფლიელების ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

3. **ბაბრანამ** სარიანი ყიზი — თბილისის რაიონის სოფელ სოფლიელების ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

4. **ბურაშვილი** ოღლი თაკმენ-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კოლიაანაურის მარქსის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

5. **ისაშვილი** სოფელი გეორგიანა-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კოლიაანაურის მარქსის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

6. **ყეფლიშვილი** სოფელი ნინანა-ასული — დღასახლისი, სოფელი წიფარი, დუშეთის, რაიონი;

7. **ლაგაზაშვილი** მარიამ ბესარიონის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ ტოლნის ტყლაბის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

8. **მანგაშვილი** ბარბარე გიორგის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ ჩინეთის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

9. **პატაშური** ნინო დავითის-ასული — დღასახლისი, სოფელი ბევმა, დუშეთის რაიონი;

10. **ოუფაშვილი** მარიამ დავითის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კალეთის დიმიტროვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

11. **ოუფაშვილი** მარიამ თეიმურაზ-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კალეთის დიმიტროვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

12. **სუქანოვა** სოფიო გიგოლის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ ეკლესიის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

13. **ბაბკოვაშვილი** ელენე გიორგის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ მარტყოფის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე გ. სტურუა
საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი ვ. ფანასაშვილი

1946 წ. 10 ივლისი
ქ. თბილისი

ბრძანებულება

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

1944 წ. 18 აგვისტოს ბრძანებულების საფუძველზე სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სახელით დაჯილდოვდნენ:

დღეგანი, რომელიც ზოგჯერ და ალბარდს ცხარ შვილი „სახელოვანი დედნი I ხარისხის ორდენით

1. **ბოდაველი** ნატალია ივანეს-ასული — ფოსტალიონი, ფოთი ზანგიდენის ჩარეკვილის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

2. **ვაბრიელოვა** სოფიო ტატეფანეს-ასული — ბოგდანოვკის რაიონის სოფელ ძასპრის დიმიტროვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

3. **თინაშვილი** მარიამ გრიგოლის-ასული — ფოთის რაიონის სოფელ თანამეგობარი ალიოშეს სახელობის კოლმეურნეობის წევრი.

ბრძანებულება ზოგჯერ და ალბარდს ცხარ შვილი „სახელოვანი დედნი" II ხარისხის ორდენით

1. **ფალიაშვილი** ქეთევან ლევანის-ასული — ფოთის რაიონის სოფელ ფაბრიკა-ბანაკის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

2. **ბოდაველი** ელისაბედ (ლიზა) გეორგის-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ დიღომი ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

3. **ყაკალია** ეკა ბესარიონ-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ ზემო თელეთის კოლმეურნეობის წევრი;

4. **ოკაშენაა** ეკატერინე ბესარიონის-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ ზემო ლისის კეკლიშვილის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

5. **ფეიფოროვა** ვერა მიხეილის-ასული — მუშა, სოფელი დღიღომი, თბილისის, რაიონი;

ბრძანებულება ზოგჯერ და ალბარდს ფაბრ შვილი „სახელოვანი დედნი" III ხარისხის ორდენით

1. **თოფიხაშვილი** ბარბარე დავითის-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ დიღმის ჩარკვანის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

2. **თოფიხაშვილი** ელისაბედ (ლიზა) გეორგის-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ დიღმის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

3. **ყაკალია** ეკა ბესარიონ-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ ზემო თელეთის კოლმეურნეობის წევრი;

4. **ოკაშენაა** ეკატერინე ბესარიონის-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ ზემო ლისის კეკლიშვილის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

5. **ფეიფოროვა** ვერა მიხეილის-ასული — მუშა, სოფელი დღიღომი, თბილისის, რაიონი;

ბრძანებულება ზოგჯერ და ალბარდს ქეჩხი შვილი „ბრძოლის მედლით" I ხარისხის მედლით

1. **ბორძოყანი** ნატალია, ადალის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კოლიაანაურის მარქსის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

2. **ვაბროაშვილი** ეკატერინე ეს[illegible]-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ ლიგანის ფრუნზეს სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

3. **ვოდოშვილი** მარიამ მიხეილის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ ახალი ბერძოლეთის ეკატერინეს სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

4. **ეთარ** ასან ყიზი — თბილისის რაიონის სოფელ სოფლიელების ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

5. **თარიმაშვილი** ელენა გიორგის-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ მშრალ-ველის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

6. **ზედაშვილი** სარან ბეკურ-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ კეფლის ტალანის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

7. **ჭინარაშვილი** ანდაზა-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ ფრუნზეს სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

8. **სეხოაშვილი** ბარბარე ბესარიონის-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ სალეხანოს ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

9. **ფერიაშვილი** ანა ისაკის-ასული — თბილისის რაიონის სოფელ ნორიოს ტალანის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

10. **ტერტეროვა** სარან ალაბეს-ასული — ფოთელების რაიონის სოფელ ალაპოფელის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი.

ბრძანებულება ზოგჯერ და ალბარდს ხუთი შვილი „ბრძოლის მედლით" II ხარისხის მედლით

1. **აფციაური** თამარ გლახასძისა — დიპლომატიისა, სოფელი ცხეკოდეთი, დუშეთის, რაიონი;

2. **ბაბარ** სოინ ყიზი — თბილისის, რაიონის სოფელ სოფლიელების ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

3. **ბაბრანამ** სარიანი ყიზი — თბილისის, რაიონის სოფელ სოფლიელების ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

4. **ბურაშვილი** ოღლი თაკმენ-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კოლიაანაურის მარქსის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

5. **ისაშვილი** სოფიო გიორგის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კოლიაანაურის მარქსის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

6. **კეფლეიშვილი** სოფიო ნინანა-ასული — დღასახლისი, სოფელი წიფარი, დუშეთის, რაიონი;

7. **ლაგაზაშვილი** მარიამ ბესარიონის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ ტოლნის ტყლაბის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

8. **მანგაშვილი** ბარბარე გიორგის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ ჩინეთის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

9. **პატაშური** ნინო დავითის-ასული — დღასახლისი, სოფელი ბევმა, დუშეთის, რაიონი;

10. **ოუფაშვილი** მარიამ დავითის-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კალეთის დიმიტროვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

11. **ოუფაშვილი** მარიამ თეიმურაზ-ასული — დუშეთის რაიონის სოფელ კალეთის დიმიტროვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

12. **სუქანოვა** სოფიო გიგოლის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ ეკლესიის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

13. **ბაბკოვაშვილი** ელენე გიორგის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ მარტყოფის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

14. **ტაბანაშვილი** მარიამ კალისტრატის-ასული — დღასახლისი, დაბა ავჭალა, თბილისის, რაიონი;

15. **ტატანაშვილი** ეკატერინე ვასილის-ასული — დღასახლისი, დაბა ავჭალა, თბილისის, რაიონი;

16. **ფატმა** ალი ყიზი — თბილისის რაიონის სოფელ სოფლიელების ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

17. **ფუფუშვილი** ნინო ალასონის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ ფიდი ლიანის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

18. **ქაჯაოძეს** დარბაი ანდრიოს-ასული — დღასახლისი, სოფელი ფასანაური, დუშეთის, რაიონი;

19. **ქარაშვილ** ბარბარე სამსონის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ ყვალაანის ორკონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

20. **შიშვიაშვილი** მარიამ მიხეილის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ მარტყოფის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

21. **შიშვიაშვილი** ნინო სოლომონის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ მარტყოფის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

22. **ჩიხლეი** თეიმრაზ სასოანის-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ ცხინოჯანების ჩიხლაძის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

23. **ჭიკლაური** ნინი ივანეს-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ ოიმბლის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

24. **ხანმა** მამედ ალი — თბილისის, რაიონი სოფელ სოფლიელების ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

25. **ხოხოშვილი** ბარბარე ანდრიოს-ასული — დუშეთის, რაიონის, სოფელ პალეულის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი;

26. **ჯეფარაშვილი** ბარბარე ივანეს-ასული — თბილისის, რაიონის სოფელ მარტყოფის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრი.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე გ. სტურუა
საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი ვ. ფანასაშვილი

1946 წ. 10 ივლისი
ქ. თბილისი

სპეციფიკური პრემიის დაუარეჯ ლენინგრადელებს საპატიო ნიშნები გადაეცათ

ლენინგრადი, 15 ივლისი. (საკვლევ). დღეს მარიინსკის სასახლეში საპატიო ნიშნები გადაეცათ სტალინური პრემიის ლაურეატებს — დიდ ჯგუფს მეცნიერებისა და ინჟინრებისა, რომლებიც დაჯილდოებული არიან 1941, 1942 და 1943 წლების შესრულებული თვალსაჩინო ნაშრომებისათვის მეცნიერების დარგში, თვალსაჩინო გამოგონებათათვის და საწარმოო მეშაობის მეთოდების ძირეული გაუმჯობესებისათვის.

მთავრობის დავალებით სტალინური პრემიის ლაურეატის სპატიო ნიშნები დაჯილდოებულთან გადასცა შრომელთა დეპუტატების ლენინგრადის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ ამხ. პ. კ. ლაზუტინმა.

საზღვარგარეთელ სომეხთა მეორე ჯგუფი ბათუმს ჩამოვიდა

ბათუმი, 15 ივლისი. (საკვლევ). 14 ივლისს თბილისელ „ტრანსილვანიით" ბათუმს ჩამოვიდა საზღვარგარეთელ სომეხთა მეორე ჯგუფი, რომლებიც სირიიდან და ლიბანიდან სამეფოთა სომხეთში მიემგზავრებიან. სადღესასწაულოდ მორთულ ნავსადგურში ახალ საბჭოთა მოქალაქეებს გულთბილად შეეგებნენ სომხეთის სოციალისტიური მთავრობის, საზოგადოებრივი ორგანიზაციების წარმომადგენლები. ჩამოსულებში მოთავსებულნენ მისაღები პუნქტის კეთილმოწყობილ დარბაზებში.

თბილისელი ჩამოვიდა 1.834 მამაკაცი, ქალი და ბავშვი. მათ შორის ბევრია მაღალკვალიფიციური სპეციალისტი—მექანიკოსი, მშენებელი მუშა, მოფერი, მასწავლებელი, ლაბორანტი, ჟურნალი.

— 67 წლის კაცი ვარ, — ამბობს ა. ბ. ირაბიანი, რომელიც თბილისელ-დან პირველი ჩამოვიდა. — ბევრი ტანჯვა განმიცდია ამ წლების მანძილზე. სულთანის თურქეთში სოფლისა ელეტის ყველა საშინელება მიინახავს. თურქეთის მიერ მატაკეცეული სომხეთის რაიონებიდან, მშობლიური, საუკეთესოთა ნაჩეკეი ადგილებიდან გასულვენილი, უცხო ქვეყნებში დევნეტეტეული და მუდამ ვერ ეპოულობდი სამუშაოს, თუმცა კვალიფიციური სპეციალისტი—მოზაიკის საკმარის ოსტატი ვარ. ამ ხანებშიც კი, როცა სამუშაოს ეპოულობდი, ცუდად ვცხოვრობდი, ვინაიდან ალიტული ხელფასი ძალიან მყოფნდა იმისათვის, რომ თავი მეჭირინა. ახლა მუშაობაზე შორს მივიტანეთ. საბჭოთა მიწაზე რომ დავადგი ფეხი, ჩემი ხანგრძლივი აიტოკლის გასამკლავებაში პირველად ვაკეთებ თავისუფლად და, მოუხეოდად მოხეცებულობისა. მონაწილეობას მივიღებ დიდ საბჭოთა მშენებლობაში. ახლა, როცა ჩემი სიცოცხლის ყველაზე სასიხარულო დღეს განვიცდი, მაზნებრივ სიყვარულისა და მადლობის სიტყვებით მიგმართავ დიდ სტალინს, რომელმაც მე, ისევე როგორც მრავალ ჩემს ძმას, შესაძლებლობა მომცა ცვლა მეპოვნა ჩემი სამშობლო.

ახალი საბჭოთა მოქალაქეები ბათუმში ხანმოკლე დასვენების შემდეგ გაეგზავნებიან ერეკანში, ლენინაკანში და საბჭოთა სომხეთის სხვა ქალაქებში. საზღვარგარეთელ სომეხთა შემდგომ ჯგუფს უახლოეს დღეებში მოელან.

ახალი შეთანხმება ავსტრიისადმი კონტროლის შესახებ

ვენა, 14 ივლისი. (საკვლევ). ავსტრიისადმი კონტროლის შესახებ ახალი ხელშეკრულების თანახმად, ოთხშაბათ, 14 ივლისს, ოკუპაციის მეთოთხეული ტერიტორიის ოკუპაციის ჯარებიდან, ინგლისის, ამერიკის, საფრანგეთის ტერიტორიები და საფრანგეთის მთავრობის ტერიტორიები მთლიანად გაეწმინდა ავსტრიის ტერიტორიიდან. ინგლისელ, ამერიკელ, საფრანგეთელ ჯარებიდან ავსტრიაში, მხოლოდ შემდეგი შენაერთებია:

ა) ავსტრიის მთავრობა და ყველა ქვეყნიდან ავსტრიელი ხელისუფალნი შესაძლებელია ოსეთ მეთოთვეზეს, რომლებიც შეიძლება ნილონ სამოკავშირეო კომისიისაგან; ბ) ეფექტიანი ხელისუფალნი ან ფმოქმედენი სამოკავშირეო კომისიის წინაშეწარი წერილობითი თანხმობის გარეშე" (მუხლი 1).

სამოკავშირეო ორგანიზაციათა ავსტრიაში შენაერთი 1) სამოკავშირეო სამხედროა, რომელნიც შედგა ოთხი ეროვნული კონტროლი, ფანიშნეული ოთხი ეროვნული ეროვნული ეროვნული

15 ივლისს თბილისში გაიხსნა საკავშირო თვითმოქმედების რესპუბლიკური ოლიმპიადა. ხელოვნებაზე: ოლიმპიადის მონაწილენი (მარცხნიდან მარჯვნივ) — თბილისი: მე-6 ვიეთა სკოლის მოსწავლე ვახო ტაბატაძე; ნავოლეთის საბავშვო სახლის აღსაზრდელები (მონტაჟი); 34-ე სკოლის მე-6 კლასის მოსწავლენი—თავისუფალი ვარჯიში; ლიდა ჭავჭავაძე კითხულობს ლექსს; ქუთაისი: ნიდარ ლომთათიძე ახორციელებს მეთოდურს; მოკვეთილია ამბასელი გიული ლორთკიფანიძე კითხულობს ლექსს „ძია ბერიას".

ფოტო რ. ალოფოვისა

ლეგენდარულ კრეისერ „ვარიაგის" მაგზროსის ამხ. ვოიცეხოვსკის ნაამბობი

სამხედრო-საზღვაო ფლოტის დღესასწაულზე სლავუტიდან, კამენეცპოდოლსკის ოლქიდან, მოსკოვს ჩამოვიდა ლეგენდარული კრეისერ „ვარიაგის" მატროსი ა. დ. ვოიცეხოვსკი.

13 ივლისს „ვარიაგის" მატროსი მიიღო ფლოტის ადმირალმა ამხ. კუზნეცოვმა. საბჭოლო-საზღვაო ძალების მთავარსარდალმა საბჭოთა კავშირის საბჭოდრო მეზღვაურთა სახლში მადლობა გადაუხადა ამხ. ვოიცეხოვსკის იმ პატრიოტული გმირობისათვის, რაც მან 1904 წლის 9 თებერვალს ჩაიფინა ბრძოლაში იაპონიის 16 კრეისრისა და ნაღმოსნის წინააღმდეგ, რომლებიც უეცრად დაესხნენ თავს რუსეთის კრეისერ „ვარიაგს" და საკანონერო ნავ „კორეეცს" კორეის ნაგსადგურ ჩემულპოში.

ფლოტის ადმირალმა სურვილი გამოსთქვა, რომ ამხ. ვოიცეხოვსკი შეხვდეს წითელფლოტელებს და უწერნარეს ყოველისა მეზღვაურებს შაგი ზღვისა და წყნარი რეკების ფლოტებში, სადაც იგი მსახურობდა, უამბოს მათ კრეისერ „ვარიაგის" ბრძოლაზე და ჯავშნოსან „პოტიომკინის" მატროსთა 1905 წლის რევოლუციურ აჯანყებაზე.

საკვლევის კორესპონდენტთან საუბარში ამხ. ვოიცეხოვსკიმ შემდეგი განაცხადა:

— კრეისერ „ვარიაგზე" პირველი დღიდან უკანასკნელ დღემდე ვმსახურობდი. ვმონაწილეობდი გემის მიღებაში. 1903 წელს, როცა ადმირალი მაკაროვი „ვარიაგს" ათვალიერებდა, მე მადლობა გამომიცხადა. ადმირალი მაკაროვი ჩემ ქვემეხთან იყო, ლულა და საკეტი გაუსინჯა, ასეულის მეთაურს ჩემი სახელი და გვარი ჰკითხა და მითხრა:

— ჰოო, დემიანინ, ყველაფერი წესიერად გაგეს, ყოჩაღ!

— ჩემეულოსთანა ბრძოლაში ვმონაწილეობდი როგორც 6-დუმიანი შორსმსროელი ქვემეხის მემიზნე. მტრის ყუმბარამ ჩემი ქვემეხის გუნდი გასწყვეტა. პირდაპირი მოხეკილრით თავი მოკვლიჯა მესაეტე მარენინეკეს, მაგზოდებელ ივანოვს ყელი ამოგვლიჯა, მეორე მიმზოდებელ პუგანოვს კი თავი გაუკეთლატა. მე ამ დროს ყუმბარის ნამსხვრევით დავიჭერი მარცხენა საფეთქელსა და მეერხი. ჭრილობა იქვე შეიხვიეს, და ბრძოლის დამთავრებამდე ქვემეხთან დავრჩი.

მე კრეისერის მეთაურის პირველი რანგის კაპიტან რუდნევის შეკრიკი ვიყავი. „ვარიაგიდან" მისი ჩაძირვის წინ უკანასკნელი ჩამოვედი და მეთაურთან ერთად დავბრუნდი სამშობლოში. დანარჩენი ეკიპაჟი სხვა ხომალდებით დაბრუნდა. ბრძოლაში მამაცობისა და სიმტკიცის გამოჩენისათვის ოფიცერთა ვიყავი ბეგორგის IV ხარისხის ორენი და მედლით „ჩემულპოსთან 1904 წელს „ვარიაგისა" და „კორეეცის" ბრძოლისათვის".

კორეიდან დაბრუნების შემდეგ ვიყავი საზეიმო სადილზე, რომელიც „ვარიაგისა" და „კორეეცის" ეკიპაჟებისათვის გაიმართა ზამთრის სასახლის ნიკოლოზის დარბაზში.

1904 წლის ზაფხულში ჩამრიცხეს ჯავშნოსან „პოტიომკინზე", რომელზეც 1905 წელს მონაწილეობა მივიღე მეფის თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ. მომზადარ რევოლუციურ აჯანყებაში. 1917 წლის თებერვლის რევოლუციამდე, მეფის მთავრობის მიერ დევნილი, უცხოეთში ვიმალებოდი. რუსეთში — სევასტოპოლში რუმინეთიდან დაბრუნდი 1917 წლის მაისში და მონაწილეობა მივიღე „პოტიომკინის" დახვრეტილ და წამებით დახოცილ გმირთა ნეშტის დაკაძლევაში. ჯანმრთელობის გაუარესების გამო ივნვე 1917 წელს იძულებული ვიყავი დამტოვებინა ფლოტი სამსახური და წავედი უკრაინაში, საშობლო სოფელ პოგორელოეში, შეპატრონეს ახლოს. აქ მე, მატროსს, მომიხდა სოფლეში სიარული, ბოლოხების წინაშე გამოვდიოდი მოწოდებებით საბჭოების სასარგებლოდ, მონაწილეობას ვიღებდი მემამულეთა მოწმების დასაწყლებაში.

გერმანული ოკუპაციის პერიოდში ბერლინის დაბომბვებით 1943 წელს აგვისტოში შეპატიჟეკაში დამაპატიმრეს და გერმანელ კომენდანტთან წამიყვანეს, მაგრამ გზაში პარტიზანებთან გავიქეცი, შემდეგ კი სლავუტაში წავედი, სადაც პარტიზანთა შტაბის დავალებებს ვასრულებდი.

უსაზღვროდ ბედნიერი ვარ, რომ საბჭედრო-საზღვაო ფლოტის დღეს ვიდღესასწაულებ ჩვენი საშობლოს ფედაკალაქ მოსკოვში. ყველანაი, სადაც კი ყოფნა მიხდება,—თეატრებში, მეტროში, ტრამვაიში, ქუჩაზე, — მოსკოველები გულთბილად მესალმებიან და მილოცავენ საბჭედრო-საზღვაო ფლოტის მოახლოებულ დღესასწაულს. მრავალ მიპატიჟებას ვღებულობ პიონერებისაგან, საწარმოებისაგან, მსახობებისაგან, საბედრო ნაწილებისა და სასწავლებლებისაგან—ვეწვიო მათ, ვუთამაშო „ვარიაგის" გმირობისა და 1905 წელს „პოტიომკინზე" მომზადარი რევოლუციური აჯანყების შესახებ.

— დიდი სიხარულით მივიღე შავი ზღვის ფლოტის მეზღვაურთა მოწვევა. იქ საბჭედრო-საზღვაო ფლოტის დღის შემდეგ წავალ.

უფრო გვიან ელადიოსტოკსა და პორტ-არტურში გავემგზავრები.

მზიური აჭარის მამაცი შვილი

— ლაპარაკობს მოსკოვი!..

— ბრძანება უმაღლესი მთავარსარდლისა...

ეთერის ტალღებმა ელვის უსწრაფესად მოქმედნეს ენერგიის ხმა მსოფლიოს.

ბრძანება ბელადმა, გენერალისიმუსმა სტალინმა მაღალი შეფასება მისცა იაპონელ დამპყრობთა წინააღმდეგ ომში მონაწილე წითელი არმიის მებრძოლებსა და მეთაურებს, მხედართთუფროსებსა და ოფიცრებს, რომელთა მორის მოხსენებული იყო საბჭოთა აჭარის მამაცი შვილი პოლკოვნიკი ასლან ბუხელიძე.

• • •

ასლან ბუხელიძემ ბავშვობა სიღარიბეში გაატარა. აჭარაში მაშინ ბეგალალარების ძმინე უდიერეგენ გმნავდნენ შშრომელებნი. ასლანი ათი წლისა იყო, როცა თავი მიანება სიარულს ხოჯასთან, მეჩეთში, სადაც ძალდატანებით აზეპირებინებდნენ მუსლიმანურ ლოცვებს და შეიდა ქართულ სკოლაში, რომელსაც ხალხი წაიყიდდან გამოსული მასწავლებელი წითლიდე ხელმძღვანელობდა. რაცა აჭარაში საბჭოთა ხელისუფლება დამყარდა, ასლანმა უმცროს მეთაურთა თბილისის სამხედრო სკოლაში განაგრძო სწავლა.

მეთაურთა სკოლაში გატარებულმა წლებმა ჰაბეჭეს კიდევ უფრო გაუღვივა სამხედრო საქმის სიყვარული.

1936 წელს ასლანს წოლად ხვდა ბვდნიერება — ყოფილიყო საბჭოთა საქართველოს მოწინავე ადამიანთა დელეგაციის მონაწილე და შშობლიურ ქალაქ ბელადი—დიდი სტალინი.

— უკანასკნელ ამოსუნთქვამდე ვიმუშავებ თავდაცვის ფრონტზე, საკუთარ სიცოცხლეს არ დაზოგავ საბჭოთა საშობლოსათვის! — ასე შეჰფიცა მაშინ ახალგაზრდა ოფიცერმა ბელადს, ქვეყანას, ხალხს, და თავისი სიტყვა საქმედ აქცია.

1939 წელს კაპიტანმა ასლან ბუხელიძემ საბრძოლო ნათლობა მიიღო ხალხინ-გოლთან იაპონელი სამურაების განადგურებაში. ქვეგანაყოფმა, რომელსაც ეკუთვნოდა ბრძოლა ინ მეთაურობდა, პირველმა მოიგერია იაპონელთა ერიფნი და დიდი ზარალთან უკუიგდო მტერი ქველს ადგილსამყოფელზე.

ერთხელ ღამით კაპიტანი ბუხელიძე სავალე კარავში ოცეულთა მეთაურებს ახალ საბრძოლო ამოცანას აცხადებდა. მოულოდნელად გაისმა სროლის ხმა. აჭარა იყო — სამურაების ალმოეჩინათ კარავი. იაპონელები მალულ ბალახში იყვნენ ჩამალულნი და ელოდებოდნენ კარავიდან საბჭოთა ეკმეთრების გამოსვლას, რათა სათითაოდ გაეგმირათ ისინი. კაპიტანმა ბუხელიძემ სწრაფად შეაფასა მდგომარეობა. თანამებრძოლი შეუშენებელად გაიტეხა. კარავიდან გამოსულისას მის წინ შეხვედრილი მოქმედების იაპონური გრანატი ფაეცა, ხელი დასტაცა მას, მტრისაკენ გაისროლა და აფეთეჭა ისინი. იმავე წუთს თვითონაც ეჩეკეული სიმხურვალე ოგონქნი ფეხში... ჭრილობა მძიმე არ აღმოჩნდა. კაპიტანი ბუხელიძე მალე განაკურნა და ისევ წარეფდა ეფრონზე საბჭოთა მეთრეგს.

ხალხინ-გოლთან ბრძოლაში ასლან ბუხელიძემ სახელი გაითქვა, როგორც ვეულადმა, მოხერხებულმა ოფიცერმა. საბჭოთა მთავრობამ იგი დაჯილდოდა წითელი დროშის ორდენით, ხოლო მონოლოეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობამ—მონოლოეთისა ნაციონალური ორდენით.

დიდი სამამული ომის წლებში სარდლობამ ოფიცერ ბუხელიძეს მიანდო წითელი არმის ახალი კაზრების მომზადება. ამ საპატიო საქმეში თვალსაჩინო დამსახურებისათვის იგი და ჯალდოებული იქნა ჯერ სამამული ომის მეორე ხარისხის ორდენით, ხოლო რამდენიმე თვის შემდეგ, 1944 წელს—წითელი დროშის მეორე ორდენი.

გერმანიის ფაშიზმის განადგურების შემდეგ საზღოვანმა წითელმა არმიამ გადამწყვეტი ბრძოლა გაიმართა იმპერიალისტური იაპონის წინააღმდეგ. ამ ომში თავი ისახელეს ქვეგანაყოფებმა, რომელთაც მოლკოვნიკი ასლან ბუხელიძე მეთაურობდა. ეს ქვეგანაყოფები შედიოდნენ ამიერბაიკალის ფრონტის ჯარების შემადგენლობაში. ეს ქვეგანაყოფები ომიერი ეფრნმბით გაარღვიეს იაპონელთა თავდაცვის ზღვევები მანჯურია-ჯალანბურისა და ხალინ-არპანის რაიონებში, ბრძოლებით გადაეხეს დიდი ხინგანის ულრანტყიანი მთაგრეხილი და მოხლოლეთის გადარეკეს, წყაალმონტრეფელი ეელები. რამდენიმე დღეში ისინი ათასამდე კილომეტრის სიორმით შეიჭრნენ მანჯურიაში, მისდიეს უკანდახეულ მტერს, მეფგანი ბრძოლით დაიკავეს ათობით ქალაქი, მათ მორის მანჯურიის დედაქალაქი ჰანჭეფნი და ნავსაღგური პორტ-არტური.

— ძალიან დიდი სიძნელეები გვჰვდებოდა გზაზე,—ამბობს მეგობრისადმი გამოგზავნილ წერილში პოლკოვნიკი ბუხელიძე, — უნდა გადაეკეთა სალკლდოანი მთები და მალლობები, უწყალო ეელები, ისეთი გაეკალი ტყეები, რომელთა მსკავსზე ქართველს ეთქვამს: ჩიტი კურკანტელს ვერ გამოიტანსო. მაგრამ ყოველვარი სიძნელე და დაბრკოლება არარათმად იქცა დევგმირი საბჭოთა მეომრების წინაშე. არც ერთ მებრძოლს არ ეტყობოდა დაღლა. დღეში საშუალოდ სამოც-სამოცდაათ კილომეტრს გადდიოდით ბრძოლით. ეეომრებს წუთითაც არ სურდათ შესვენება. წინ, შეტევაზე!—ასეთი იყო მათი დევიზი.

• • •

გამარჯვების სახალხო ზეიმის ღღეს მორეული ალმოსავლეთიდან ბათუმში მოვიდა პოლკოვნიკ ასლან ბუხელიძის წერილი.

ის მეგობრებს სწერდა:

„შვიდი წელია არ ვყოფილვარ ჩემს სამშობლო კუთხეში, მაგრამ ამბებს ყოველდღიურად ვვებულობ. ვამაყობ მზიური საბჭოთა აჭარის მიღწევებით".

მეგობრებმა ასე უპასუხეს:

„მზიური აჭარა კი შენით ამაყობს, ასლან!".

ვ. რუხაძე

„კომუნისტის" საკუთარი კორესპონდენტი

ა. მგელაძე

პარტიულ-ორგანიზაციული მუშაობის ზოგიერთი საკითხი

საქართველოს კ. პ. (ბ) აფხაზეთის საოლქო კომიტეტის მდივანი

ეგზარ ხაბეთოა ხალხი საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკებს) ხელმძღვანელობით შეუდგა ახალი სტალინური ხეთოწლედის გრანდიოზული პროგრამის განხორციელებას. საბჭოთა ხალხის მორგანიზებელი და ფარმძართველი ძალაა კომუნისტური პარტია დიდი **სტალინის** მეთაურობით.

ჩვენი ქვეყნის მშრომელი მასები კომუნისტურ პარტიაში ხედავენ ნაკად ბელადსა და ორგანიზატორს, სთველიან მას „თავიანთ პარტიად, მახლოველ და მშობლიურ პარტიად, რომელის გიფაქთოებითია და . განმტკიცებით ისინი სისტლხორცეულად არიან დაინტერესებული და რომლის ხელმძღვანელობასაც ისინი ნებაყოფლობით ანდობენ თავიანთ ბედს" (ი. სტალინი).

მთლიანად და გადაჭარბებით რომ შეეკარეოლოთ ხოთწლიანი გეგმა, აუცილებელია უზრუნველყოფთ პარტიულ-ორგანიზაციული და პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის გადამწყვეტი აღმავლობა ახალი ამოცანების შეაბამისად.

კომუნისტური პარტია ძლიერია თავდაცა კავშირით მასებთან, თავის უნარით დაარაზოს მუშათა კლასი, კოლმეურნე გლეობა და ინტელიგენციაა საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბ) ხალხთა ბელადის ამხანაგ **სტალინის** მითითებათა, პარტიულ გადაწყვეტილებათა განსახორციელებლად.

უკანასკნელ წლებში კომუნისტურ პარტია კიდევ უფრო განმტკიცდა და გაიაზრდა. მის რიგებში უდიდესი განაცხადლის, პერიოდში შეეფიდნენ ახალი ადამიანები, რომელნიც ბოლოდგე ერთგული არიან ჩვენი დიდი საშობლოსი.

მთელ ჩვენს პარტიასთან ერთად იზრდებოდა და მტკიცდებოდა აფხაზეთის პარტიული ორგანიზაცია — საქართველოს კომუნისტური პარტიის ერთ-ერთი მებრძოლი რაზმი.

თუ დიდი სამამული ომის დასაწყისისათვის საქართველოს კ. პ. (ბ) აფხაზეთის ორგანიზაცია თავის რიგებში ითვლიდა 6.397 კომუნისტს, 1946 წლის 1 იელისისათვის მასში 10.825 კომუნისტი ითვლება. დამახასიათებელია, რომ პარტიულ ორგანიზაციაში ახალი წევრების შემოსვლა მტკლობ და მაშინ, როცა საფრონტე, რომელიც ჩვენს საშობლოს დაეშეტქა, გასსაკუთრებით დიდდებოდა.

პარტიული ორგანიზაციების ზრდა ჩვენს წინაშე მთელი სიმწვავით აყენებს პარტიის რიგებში ახალშიერებულთა კომუნისტური აღზრდისა და ოფიციური შეიარაღების ამოცანას, ახალი შევსების ბოლშევიკური ტრადიციების, სულიერკეთილობის აღზრდა ბეგრად არის დამოკიდებული იმაზე, თუ რამდენად გავაუმჯობესებთ შინაპარტიულ შუშაობას. ახალგაზრდა კომუნისტებს აქტიური მონაწილეობა უნდა მივიღებინოთ პარტიულ ცხოვრებაში, ჩვენ ამ ისინი საზოგადოებრივ საქმეში, თვითეულ მათგანს მივცეთ შესაფერი პარტიული დავალება, უზრუნველყოფთ მათი აქტიური მონაწილეობა პარტიულ კრებებსა და აქტივიკეზე საკითხების განხილვაში, სისტემატიურად დახმარება გავუწიოთ მათ ოფიციალურ-თეორიული დონის ამაღლების საქმეში, ჩავუნერგოთ პარტიული მუშაობის სიყვარული, პოლიტიკური, ბრძოლული და ტექნიკური ლიტერატურის კითხვის ჩვევები და ამ საფუძველზე გავაძლიერით ახალი კადრების პრაქტიკული მონაწილეობა პარტიულ და საბჭოლშიფოებრივ საქმიანობაში.

ორგანიზაციული და შინაპარტიული მუშაობის ცენტრში უნდა იდგეს პარტიის წევრი. ეს კი ბევრს ავალებს პარტიულ ხელმძღვანლობას. საქმიანი ინფორმაციაა ყოველ კომუნისტს, იცოდეს მის მოთხოვნილებებს, იცოდეს რა ალელეებს, მას, იცოდეს მისი მიღწევებანი, მისი სუსტი და ძლიერი მხარეები, დროულად ეხმარებოდეს მას, აფრთხილებდეს ანტიპატიტელი და აიორალური ქცევის წინააღმდეგ, იბრძოლოს ყრილ მარტო ინიციატივა, თუ როგორ მუშაობს კომუნისტი ქარხანაში, საბჭოთა მეურნეობაში, კოლმეურნეობაში, საბჭოთა აპარატში, საშეცნიერო დაწესებულებებში, რას კითხულობს, რა ინტერესებს, არამეგი ინსპირდეს, თუ როგორ იჩენს თავს ანზოგადოებრივ და პარტიულ ცხოვრებაში, ყოველდღიურად როგორ ინრძვის ლენინ-სტალინის დიადი საქმისათვის.

მთელი შინაპარტიული მუშაობის ჯერიოვან გაქანებას რომ მივაღწოთ, საჭიროა ეფექტიანი ორგანიზაციის პირველადი პარტიული ორგანიზაციის როლი.

პირველადი პარტიული ორგანიზაცია ჩვენი პარტიის საფუძველია. პარტიის რაიონული და საქალაქო კომიტეტები დაუფალავად უნდა განამტკიცებენენ მათ. პარტიული კომიტეტების მოვალეობაა ჩასწავლენენ პირველადი პარტიული ორგანიზაციების ცხოვრებას, ბოდან ეხმარებოდნენ მათ მორალი ამოცანების შესასრულებლად კომუნისტების დარაზმვის საქმეში.

კარგად ვიცით, რომ ზოგიერთი პირველადი პარტიული ორგანიზაცია არადამაკმაყოფილებელად მუშაობს, ორგანიზაციული სუსტია და ყოველთვის ჯეროვან ოფიციერპოლიტიკურ დონეზე ვერ სწყვეტს საკითხებს. რა არის ამის მიზეზი? ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი ის არის, რომ საკავშირო კ. პ. (ბ) რიგების მნიშვნელოვან ზრდასთან დაკავშირებით შესაბამისად გადიდდა ისეთი პირველადი პარტიული ორგანიზაციების რიცხვი, რომელთა მდივნებად დაწინაურებული არიან ახალგაზრდა კომუნისტები. მათი ნაწილი საკმაო ცოდნის, ორგანიზაციულ და პარტიულ-მასობრივ მუშაობაში გამოცდილების უქონლობის გამო ჯერჯერობით არადამაკმაყოფილებელად ხელმძღვანელობს პირველადი პარტიულ ორგანიზაციებს.

მაგრამ ცოდნა და გამოცდილება შესაძენი საქმეა. ღღეს თუ არა გაგეს, ხვალ გეეწვევა.

ახალი პარტიული აქტივის დაწინაურებას მეეერმეტყველურად მოწმობენ ბენ შემდეგი ცნობები: თუ ომის დაასაწყისისათვის აფხაზეთში 442 პირველადი პარტიული ორგანიზაცია იყო, 1946 წლის 1 იელისისათვის უკვე 663 პირველადი ორგანიზაცია გვაქვს. აღსანიშნავია, რომ პირველადი პარტიული ორგანიზაციების რიცხვი იზრდებოდა უმთავრესად კოლმეურნეობებში. თუ ომის დასაწყისისათვის აფხაზეთის კოლმეურნეობებში მხოლოდ 126 პირველადი პარტიული ორგანიზაცია იყო, რომლებშიც პარტიის 1.392 წევრი და კანდიდატი ითვლებოდა. ამჟამად გვაქვს 257 საკოლმეურნეო პირველადი ორგანიზაციაა, რომლებშიც პარტიის 3.281 წევრი და კანდიდატი ითვლება, ხოლო ისეთ რაიონებში, როგორიც არის გალისა და გაგრის, პარტიული ორგანიზაციები ყველა კოლმეურნეობაშია შექმნილი.

დამახასიათებელია, რომ პირველადი პარტიული ორგანიზაციების 663 მდივნიდან 350 აკეი საკავშირო კ. პ. (ბ) წევრია 1-დან 3 წლამდე სტაჟით. 400 კაცზე მეტი პირველად არის აირჩეული პირველადი პარტიული ორგანიზაციის მდივნად.

როგორც ცნობილია, პირველადი პარტიული ორგანიზაციის მუშაობის მდგომარეობა ეთითვრესად დამოკიდებულია იმაზე, თუ ვინ არის მისი მდივანი. თუ მდივანი გამოცდილია, სწავლობს და ეეფლება პარტიულ მუშაობის ბოლშევიკურ მეთოდებს, ბეჯითად მეცადინეობს თავისი იდეურ-თეორიული დონის ამაღლებლად და აქვს აზლის გრძნობა, ცხადია, ეს კარგად მოაწყობს მუშაობას, მალე ვაზდება თავისი პარტიული ორგანიზაციის ნამდვილი წინამძღო�d, წარმატებით გადაუწყვეტს ყველა საკითხს. მაშასადამე, პარტიული კომიტეტების ეპირველესი ამოცანაა გულდასმით შეარჩინონ პირველადი პარტიული ორგანიზაციების მდივნები და ძირფესვიანად გაიუმჯობესონ მათთან მუშაობა, ორგანიზაციულად და პოლიტიკურად აღზარდონ ისინი, გაიწევნონ კონკრეტული ყოველდღიური დახმარება.

ამ ბოლო ოერსა ალ ზეთის ყველა ქალაქსა და რაიონში შეიქმნა პირველადი პარტიული ორგანიზაციების მდივნებისა ბანაკები. ეს დიდად საჭირო საქმეა. პარტიის რაიონულ და საქალაქო კომიტეტებმა ეს ბანაკები ეფექტიანად ეიყენეს. ეს ბანაკები ეფექტიანად ეიყენეს. ეს ბანაკები ეფექტიანად ეიყენეს.

რა აფერხებს მოსავლის დროულად და უდანაკარგოდ აღებას?

სოფლის შრომაზებრ ეროვნებანის მისდევენ ხორბლეთ დაეტირთული ავტომანქანები. ეს კოლეტურნეთა შეერთებული შრომის ნაყოფია. ბარალიან მოსავალს აბრეშუმისფრად დაფერავს მინდვრები. კაჯრეთის რაიონი წელს პურეულის ორაკეტ მტ მოსავალს იღებს, ვიდრე შარშან. სოფელ ნანიანში, ბელანის, ბოგდანოვკის, ჩალაუბნის, არაშენდის და სხვა კოლეტურნეობებში საშუალო მოსავალი ჰექტარზე 120 ფუთამდე აღწევს.

დღეიდან განუწყვეტელი მიმდინარეობს სახელმწიფოსათვის პურეულის ჩაბარება. ბადიაურის პუნქტზე (ბაბეკ ლ. ადეიშვილი) მხოლოდ რამდენიმე დღეში მიღებულია 15.000 ფუთზე მეტი პური და ქერი. მოწინავეს სპპტონ სახელი დაიმსახურა სოფელ ბოგდანოვკის სტალინის სახელობის კოლეტურნეობამ (თავმჯდომარე გ. ბხეიძე). მან სახელმწიფოს უკვე 45 ტონა მარცვლეული ჩაბარა. ასევე ვიდამდე შეასრულეს სახელმწიფო ვალდებულება კაჯრეთის, შიბლიანის, ჯიბითისა და მთელი რიგი სხვა სოფლების კოლეტურნეობებმა.

მარტო სოფელ ბოგდანოვკის სტალინის სახელობის კოლეტურნეობაში მხოლოდ ხელით 115 ჰექტარი პურეულია აღებული, დანარჩენი კი (თითქმის სამეკერ მტ)—კომბაინით. კოლეტურნეები ელეზე ლეონიაშვილი, ვენია ფორთშელიდი და ბევრი სხვა სამუშაოთა ორმაგად და სამმაგად ასრულებდნენ. მოსავლის აღება-დამბრაგებაში გამოყენებულია ყველა შრომისფარიანი ქალი და კაცი, მოწყობილია სპაგეშეი ბაგა. საკოლეტურნეო შრომაში აჭიკუნად მონაწილეობენ მსწავლულნები და ბუშა-მოსამსახურეებიც. ბედგოგეს ტ. ეორონინმ და ნ. სკლიარენკომ, სპეციალისტ გამგეს ტ. ალეკეს მარტო მოსავლის აღებაზე თვითეულ 50-100 შრომადღეს აქვს გამოეშალეთ. კარგად აოს მოწყობილი კოლეტურნეობაში მასობრივ-პოლიტიკური მუშაობა, მოსავლის საღლეფამისო დაცვა, დანაკარგებთან ბრძოლა, მოწინავეთა გამოცდილების გაზიარება.

ყანდაურის კოლეტურნეობაში (თავმჯდომარე ბ. ფაარსადაძეი) 560 ჰექტარიდან თითქმის ნახევარზე 5 ფლეში აღებულ მოსავალი. კოლეტურნეები ილო გურგენაშვილი, ანტტა ათაბეგაშვილი, მალვა ჯავაბიშვილი ღღეში 1.000 კვინტალეთ მტრის ნაცვლად 1.500-3.000 კვინტალეთ მეტრზე მკიან პურს. კოლეტურნეობა მარტო სათესლე მარცვლეულს 6 ტონის ნაცვლად 12 ტონას ბარეს სახელმწიფოს.

ბეგრნა კომბაინერმა კარგად მოაწყო აგრეგატის მუშაობა. კომბაინერები ი. ვეთიაშვილი, ი. სოლოლაშვილი, ა. ფოლეკენკო, ზ. სპიკინი ღღეში 15-16 ჰექტარზე იღებენ მოსავალს, ნაცვლად ნორმით გათვალისწინებული 10 ჰექტარისა.

მრავალი კოლეტურნეობის გეგმიანი, ორგანიზებული მუშაობის, კომბაინებისა და სხვა მანქანების ნაყოფიერი გამოყენების შედეგად კაჯრეთის რაიონში უკვე აღებულია მოსავლის 50 პროცენტი.

მაგრამ მეტი წარმატების მიღწევა შეიძლებოდა, ყველან რომ ნაყოფიერად იყენებდნენ სამუშაო დროს, ყურადღება ეძცოდეს შრომის დისციპლინას, უკეთ ეკლიდნენ მანქანებს. კომბაინერმა ი. ბაბინმა ჯერ გაკვიანურა კომბაინის შეკეთება, შემდეგ კი ხეთ ღღეში მხოლოდ 11 ჰექტარზე აიღო პური. კომბაინერ გ. არაქელიანს 5 ივლისსათვის 4 ჰექტარზე ჰქონდა ხორბალი აღებული, შემდეგ ხეთდღეიანში აიღო მხოლოდ 2,5 ჰექტარი, ახლა კი უმეტეს დროს მანქანა კვლავ სდგას. სულეიმან შუმბაზენ აგრეთვე კომბაინერები ტ. ბალიიანი, გ. ფეიხიანელი, ა. ბეფანაშვილი. შემიძდა ცდება ლ. ბაბინაშვილის კომბაინი ყანდაურის ლენინის სახელობის კოლეტურნეობაში. კომბაინერი ლ. ვარაზაშვილი ღღეში მხოლოდ 5 ჰექტარზე აღებს მოსავალს.

კომბაინების გაფუჭებას ისიც ეწვევა, რომ ბუს-ს 23 კომბაინის მთანსტრენებისათვის მოწყობილი აქვს მხოლოდ ერთი მოძრაგი სპეციალისა, მაშინ, როდეს ორი ამეთ სახელოსნო მაინც უნდა ჰქონდეს. მეტსის ხელმძღვანელები საჭირო ზომებს არ იღებენ, რომ კომბაინები ღღეიდანვე მუშაობდნენ არა 12 საათს, არამედ სულ მცირე 16 საათს მაინც.

ცალკეული კოლეტურნეობები სათანადო ყურადღებას არ აქცევენ მოსავლის ხელით აღებას. სოფელ ირმეთანლოს სტალინის სახელობის კოლეტურნეობაში (თავმჯდომარე ა. ბაირამოვი) 250 შრომის უნარიანი კოლეტურნეა. ამ მუშახელით შესაძლებელი იყო ღღეიდან 70-80 ჰექტარზე მაინც აეღოთ მოსავალი, მაგრამ 12 ივლისამდე მკას არც კი შესდგომიან. სოფელ ჯიბითის ვორონშილოვის სახელობის კოლეტურნეობაში (თავმჯდომარე ფ. ფეიხიანელი) 150 ჰექტარიდან ხელით მხოლოდ 30 ჰექტარზე აიღეს მოსავალი. სოფელ ფუზაკრამის სტალინის სახელობის კოლეტურნეობაში ყოველდღიურად ჭკაზე 108 კოლეტურნე უნდა მუშაობდეს, ფაქტიურად სამუშაოზე ამის ნახევარიც არ გამოდის.

მოსავლის ხელით აღებაში ასევე ჩამორჩენენ სოფელ ფუზაკრამის რეკოლეტიის 15 წლისთავის, ირმეფოლანოს მოლოტოვის, ლამბალოს ლენინის, ჩალაუბნის კრუშკაკის, არაშენდის სტეფოს სახელობის კოლეტურნეობები. სოფელ ჯიბითის ბერიას სახელობის კოლეტურნეობაში, სადაც ეკუნ 500 ჰექტარზე ასლეები, სამუშაოზე ღღეის 9-10 საათზე გადიან და საღამოს ადრე ანებებენ თავს.

მოსავლის ხელით აღების მოუგვარებლობის გამო ივლისის პირველ ათეღღეულში კაჯრეთის რაიონსმა პური გეგმაზე 669 ჰექტარით ნაკლები აიღო.

გამოუყენებელია პურის ასაღები მარტივი მანქანებიც. მაგალითად, ფეიხიანელი მანქანა სოფელ არაშენდის სტეფოს სახელობის კოლეტურნეობაში ადრეეე მოაშუალეს, მაგრამ საპრონ ბაკრიით ვერ უზრუნველყეს. მანქანა უემად დგას. „საქართველოს სოფლიმოძრაობის“ ნიზეზით რაიონს აკლია 100 ალუნი, 50 ცელი, 500 ნამაკი, არ საყოფნი ვედრობა და ბრეზენტები.

არა უფეიანეს 5 ღღისა მკის დაწყებამ შემდეგ პურეულს ღუნვა უნდა გაგაალეს, მაგრამ ეს ბევრგან დაეშვებულია. 5 სალეწოდან 12 ივლისამდე 4 სალეწს ერთი ტონა მარცვალიც არ გაულეწია. მეტეთე სალეწი სოფელ მაბარამის კაკაბოვიჩის სახელობის კოლეტურნეობაში 9 ივლისს სალამის მიეიდა, მუშაობა კი მეორე ღღე 12 საათამდე არ დაუწყია, რადგან წყალი, მუშახელი და ძალები დროზე არ მიაწოდეს. ამავე მიზეზით ღამით მანქანას სრულებით არ უმუშავნია. მუსამე დღესაც სალეწი ხმირად მომცდარი იყო. სალეწი მანქანის შეუფერებელი მეშობისათვის კოლეტურნეობის თავმჯდომარე ს. ბეკოშვილი თავს არ იწუხებს.

მოუგვარებელია ეკერებით ლეწვაც. მაგალითად, სოფელ ჯიბითის ბერიას სახელობის კოლეტურნეობაში ხელით აღებული 30 ჰექტარი პური აქვეთ, ბევრი ჰყაფი ცხენებიც. მაგრამ ჯერ ლეწვას არ შესდგომიან. მთელ რაიონში 10 ივლისს ხელით აღებული 2.082 ჰექტარიდან მხოლოდ 50 ჰექტარის მოსავალი იყო გალეწული.

სოფელ ჯიბითის ვორონშილოვის, ყანდაურის ლენინის სახელობის და ზოგიერთ სხვა კოლეტურნეობაში ავეიანებენ პურის სახელმწიფოსათვის ჩაბარებას. არის სხვა ნაკლოვანეობანი. სოფელ მაბარამის მაჭაიმ გორკის სახელობის კოლეტურნეობამ (თავმჯდომარე კ. შიშნიავილი) 7 ივლისს მიმიღე პუნქტზე 2 ტონა დანაგვიანებული ხორბალი მიიტანა; 10 ივლისს პუნქტზე 3 ტონა მთლიანად დასაბერვალიანებული პური მიიტანა ყანდაურის ლენინის სახელობის კოლეტურნეობამ. ამავე ღღეს ბადიაურის პუნქტამ უკანვე დაიტანა გასაშრობად სოფელ დარჩენის კოლეტურნეობა „ენინესაა“ ერთი ტონა ხორბალი.

ხშირი წვიმების გამო პური ბეგრგან ჩაწოლილია. ამისათვის ანგარიში უნდა გაეწია მეტსა, მაგრამ იგი არ პურეულის სავალდებელო წესს—ხელერთსათვის არ გიდეთებია სპეციალური ხელსაწყო ჩაწოლილი პურის ასაღებად. კომბაინების დიდ უმრავლესობას არა აქვს ავრეთვე ნაბეღის დასაბერელები. საჭირნოს საკვები მინდორში იფანტება და იკარგება.

წესი მოითხოვს თავთავების აკრეფა კომბაინის თანმიყოლეთით ხდებოდეს. ამ წესს არ იცავენ კაჯრეთის კოლეტურნეობა „ელვაში“, ბელანის, — „ლენინის ზმაში“, ფარიეთის — „წინსვლაში“. დანაკარგები განსაკუთრებით ბეგრია ლეწვისას. სოფელ მაბარამის კაკაბოვიჩის სახელობის კოლეტურნეობაში 11 ივლისს სალეწოდან ბზეში კილოობით იბნეოდა მარცვალი.

მოსავლის აღების პერიოდში დიდი მნიშვნელობა ენიჭება სოფლად კულტურულ-მასობრივი მუშაობის გამოლას. ბეეგრგან ეს საქმე მოგვარებული არ არის. რაიონს არა აქვს მოძრავი კინო. ძალიან დაგვიანებით იღებენ გაზეთებსაც.

მოსავლის აღების პირველი ღღეეების შედეგებიდან საკართველოს კ. კ. (ბ) კაკეთეის რაიკომმ და რაიონსაბჭოს აღმასკომმა სათანადო დასკვნები უნდა გააკეთონ.

ტ. თოდრაძე

გამოჩენილი ქართველი მოღვაწე

(40 წელი ზიო ჩიტაძის მოკვლიდან)

ეროვნული

ხანმოკლე, მაგრამ მრავალფეროვანი იყო ზიო ჩიტაძის ცხოვრება და მოღვაწეობა; ეს უანგარო, პატიოსანი ადამიანი, ღირსეული ემსახურებოდა ჩვენი ხალხის გათვითცნობიერებისა და განთავისუფლების საქმეს. ის იყო ერთ-ერთი გამჩენელი პედაგოგი, ბეჭედი კრიტიკოსი, პუბლიცისტი, მეზღვაური ორატორი და მოწინავე საზოგადო მოღვაწე.

ზიო ჩიტაძე დაიბადა 1874 წელს გორში.

პირველდაწყებითი სწავლა პატარა ზიოს გორის სასულიერო სემინარიაში მიიღო, თავის უფროს ძმასთან, ცნობილ რევოლუციონერ კოჯრიტასთან ერთად. ორივე ძმა გამორჩეული ნიჭით, ცოდნისადმი მისწრაფებით. ისინი თანამშრომლობდნენ მოსწავლეთა ხელნაწერ ჟურნალში.

ზიო ჩიტაძის მასწავლებელობის ჩამოყალიბებაზე დიდი გავლენა იქონია ძმამ—გოლა ჩიტაძემ. როგორც ცნობილია, მე-19 საუკუნის 90-ან წლებში გოლა ჩიტაძე დაკავშირებული იყო თბილისის მოწინავე რევოლუციურ ინტელიგენციასთან და მუშებთან. ის თბილისში გაეცნო დიდ მეწერალს მაქსიმ გორკის და მისი ახალ მეგობრი გახდა. უფროსმა ძმამ დამპარებით დაუკავშირდა ზიო თბილისის მოწინავე ინტელიგენციას.

1893 წელს გიმნაზიის დამთავრების შემდეგ ზ. ჩიტაძე კიევის უნივერსიტეტში შეედგა ისტორიულ-ფილოლოგიურ ფაკულტეტზე. უნივერსიტეტში ყოფნისას მან შეიქმნა პოლიტიკური ენა და მეოთხე კურსზე ყოფნისას დაპატიჟა ზიოს ბრიგადა ადამ მიცკევიჩის შემოქმედების შესახებ. უნივერსიტეტის პროფესორების დასმენიებით ეს ზრომ „ბნიშნელოვან საგანძურს წარმოადგენდა პოლოსნერი ლიტერატურის კრიტიკაში“.

1897 წელს ზ. ჩიტაძემ დაამთავრა უნივერსიტეტი და კიევიდან განაგზავნეს მოღვაწეობაზე. ის გიმნაზიაში ასწავლიდა რუსულ ენასა და ლიტერატურას, მონაწილეობდა წერაკითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების მუშაობაში, „კითხულობდა საკარო ლექციებს, თანამშრომლობდა პროგრესულ ყოფნალ-გაზეთებში.

ზ. ჩიტაძე დიდი პატივისცემით სარგებლობდა კიევის მოწინავე „საზოგადოებრივ“ სტუდენტთა შორის, რადგანაც ქართველმა მოწინავე ინტელიგენციამ ის თბილისში მიიწვია, კიეველები გულისტკივილით, მხურვალე მადლობის გრძნობით გამოეშვიდნენ მას.

ზიო ჩიტაძე თბილისში ჩამოვიდა 1904 წლის სექტემბერში. მალე ის თბილისის სათავადაზნაურთა გიმნაზიის დირექტორად დანიშნეს. ამ სასწავლებელში მან მრავალი შესანიშნავი ღონისძიება გაატარა გიმნაზიის სასწავლო პროგრამისა და სწავლების ეროვნულისესებისათვის.

რევოლუციურმა მოძრაობამ დიდად შეეწყო ხელი ზ. ჩიტაძის პროგრესიულ ღონისძიებათა გატარებაში. ის თვითონაც მხურვალედ თანაუგრძნობდა რევოლუციურ მოძრაობას. გიმნაზიის დირექტორმა თავის გარშემო შემოიკრიბა მოწინავე პედაგოგები და ახალგაზრდობა. ის მოითხოვდა ჩაენერგოთ მოსწავლეებისათვის მოქალაქეობრივი მოვალეობის შეგრძნება, მშრომელი ხალხისადმი უანგარო სიყვარული ასულიყო, ხოლო თვითონ არა მარტო გაკვეთილებზე, არამედ ყველა გარეთაც აწყობდა ახალგაზრდობასთან საუბრებს, ლექციებს.

1905 წელს ზ. ჩიტაძის თავმჯდომარეობითა და ინიციატივით დაფუძნდა ქართული გიმნაზიის რეორგანიზაციის პროექტი, რომელშიც გათვალისწინებული იყო: ქართული ენა-ნაბეღის გათანაბრება მთავრობის გიმნაზიებთან, საგნების სწავლეთა ქართულ ენაზე, სამუშაოსმეტყველო და მათემატიკური საგნების პროგრამის გაფართოება, ფილოსოფიის, ფსიქოლოგიისა და პოლიტიკური ეკონომიის სწავლების შემოღება, უცხო ენათა სწავლების უკეთ დაყენება, მასწავლებელთა ეფუძენებრივ-ეკონომიური პირობების გაუმჯობესება, ბიბლიოგრაფიერ საბჭოს ავტონომია. ცხადია, ეს პროექტი არ მოსწონდათ რეაქციულ ელემენტებს, მაგრამ დიდი ბრძოლის შედეგად ის მაინც მიღებულ იქნა.

ზ. ჩიტაძე სწერდა თვალ რიგ სტატიებსა და წერილებს პედაგოგიის საკითხებზე. ის უშინსკისა და სხვა გამოჩენილი რუსი პედაგოგების იდეათა გამტარებელი იყო. „სკოლა“, — სწერდა ზ. ჩიტაძე,—საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების ფეიძლი შეელია... ხალხი და სკოლა განეკეცალეკეფენა. სკოლა არის ერთ-ერთი დიდი მხარე ხალხის ცხოვრებისა, იგი (სკოლა) მისგან სუნთქავს და ცხოვრობს“. ამიტომაც „ყოველ ერს უნდა ჰქონდეს საკუთარი ეროვნული სკოლა“.

1905 წელს ზ. ჩიტაძის ინიციატივით მოეწყო მოწინავე მასწავლებელთა კრებითი. ამ კრებისაგან ის თვითონ ვამოიდა მამინდელი სკოლის, სწავლა-აღზრდის, ნაკლოვანებანი, გამბედულად დაიყენა საკითხი „თავისუფალი რუსეთში თავისუფალი სკოლის აუცილებლობის“ შესახებ. რევოლუციური მოძრაობით გატაცებული პედაგოგი ხალხმრავალ მიტინგებზე გამოდიოდა. მის გამოსვლას რევოლუციური ბრძოლა, ეროვნული-განთავისუფლებითი ბრძოლა.

ზ. ჩიტაძე ცხოვენ მონაწილეობას ღებულობდა ქართულ და რუსულ პრესაში. პედაგოგიურ ჟურნალებში. 1905 წელს მან გამოაქვეყნა შესანიშნავი ნარკვევი „უფროსობის მსხვრესკლო“, დასწერა შეჭესპირის „ჰამლეტის“ კრიტიკული გარჩევა და სხვა ლიტერატურული წერილები. წერილში „ეროვნული წარსული“ მან სამარცხვინო ბიბეზე გაკრა მეფის მთავრობა 9 იანვრის სისხლიანი ამბების გამო. „9 იანვარს გამოიარეა, — სწერდა ზ. ჩიტაძე, — რომ ხალხს განთავისუფლება თვით ხალხის საქმეა და სხვისი არავინაა“.

თავის უკანასკნელ წერილში ზ. ჩიტაძე აფრთხილებდა ხალხს არ შეშინებოდა რეაქციის სეესხისა, გაერთიანებულიყო და საერთო ძალღონით დაეძარცხებინა თვითმპყრობელობა. „წვეთი ლღეეს ანგრევს. ყველანი გადავიკეთ წვეთებად, დავაენგრიოთ ლღეე, რომელიც ლოდივით აწევს ჩვენს გულს და სულს გვიხეთავს. სადაც მეგვიძლია, როგორიც შეგვიძლია ებრძოლოთ შაბნელ ძალებს“,—მიმართავდა ის რევოლუციურ ხალხს.

მეფის თვითმპყრობელობის აგენტები კარგად გრძნობდნენ თუ რა დალესთან ჰქონდათ საქმე ზ. ჩიტაძის სახით. 1906 წლის 17 ივლისს ოხრანკის მოსყიდული აგენტები თავს დაესხნენ თბილისის ქართულ გიმნაზიას და ზ. ჩიტაძის ბინაზ, რომელიც გიმნაზიის შენობაშივე იყო. ჯალათებმა საშინელი ზეგმანით იქვე მოკლეს ის.

მთელი საქართველოს, მშრომელები ალაშფთთა მეფის მთავრობის ამ საზიზღარმა დანაშაულმაბ. ხალხი მოითხოვდა დაშნაშვევთა დასჯას. ზ. ჩიტაძის დასაფლავება თავისი ერთერთი საუკეთესო შვილი.

ბოლშევიკური გაზეთი „ახალი ცხოვრება“, რომელსაც ი. ბ. სტალინი ხელმძღვანელობდა, გულისტკივილით შეზედა ცხოვის ზ. ჩიტაძის მოკვლის შესახებ. აღნიშნული გაზეთების 13, 14, 15 ნომრებში დაბეჭდილია მასალები ზ. ჩიტაძის მოღვაწეობაზე. თავის მე-14 ნომერში გაზეთი სწერდა: „თვითმპყრობელობის აკვიატობათა ღაესრულებელ რიგს კიდევ ერთი სიმბეცე მიემატა, ჩიტაძე ერთი საუკეთესო წერეთაგანი იყო მოწინავე ქართული ახალგაზრდობისა“. გაზეთი, აღნიშნავს, „ადვ ეს მსხვერპლიც მედან განეშორებელი იყოს ჩვენი ხსოვნიდან და სისხლთან ასალგად მოგვიწოდებდეს!“.

ამ საქმეზე, რომელსაც ასე უანგაროდ ემსახურებოდა ზიო ჩიტაძე, ბევმარჯვა დიდი ხტალინის ხელმძღვანელობით. გამარჯვებული საბჭოთა ხალხი პატიოსანებმა ებსენებს ის ადამიანებისათვის ბრძოლაში დაეტეკნა, მათი ცხოვრების მაგალითზე ზრდის ახალ თაობას.

მარიამ თალაქვაძე

...

ლოვან საკითხებზე. ყოველივე ეს უეფოდ შეეწყობს ხელს შინაპარტიული მუშაობის გამოკიოსტლუბას და ეაეეკლოდსებას.

საჭიროა განსაკუთრებული ყურადღება მიექეცეს პარტიული კრებების ბეკლოსანთან მომზადებასა და ჩატარებაზ. პარტიული კრებები კომუნისტებს აღზრდის მსლარი საშუალებაა. პარტიის ცალკეული კომუნისტები ზოგჯერ ეეიწყვებენ აპას, საკმაო ყურადღებას არ აქცევენ კრებებს მომზადებასა და ჩატარების საკითხს. ამას შედეგად ეხვევინ პარტიული კრებების ნაშლის ფაქტები, ხოლო ზოგიერთ პარეეულად პარტიულ ორგანიზაციაში კრებებს რეეეულარულად არ იწვევენ, იმაზე თუ ალაოფერს ვიტყვეთ, რომ მთელ რიგ ადგილებში პარტიული კრებები მუტად დაბალ ოფეეუნოოლტიკურ დონეზე ტარდება.

მოეეყვანოთ ფაქტები.

მოეეზადებლობისა და კომუნისტების გამოეცხადებლობის გამო პარტიული კრებების ნაშლის შემთხეევებს ადგილი ჰქონდა ეკლასიურ ოეინიგზის სადგურის, სუტტროპიკული ტექნიკუმის, სოხუმის რაიონის შოშის სასოფელო საბჭოს პირველად პარტიულ ორგანიზაციებში. სახელმწიფო ბანკის გაგრის განყოფილების პირველადა პარტიულ ორგანიზაციაში უკვე ორი თვეა არ მოიწვეეიათ პარტიული კრება. გაგრის, რაიონის განთაიდის სასოფლო საბჭოს ტერიტორიულ პარტიულ ორგანიზაციაში პარტიული კრებებისათვის ჯერეოგნად არ ემზადებიან. ამის გამო კომეუნისტებმა უშეტესობა ზშრად არ ეესწრება კრებებს. ა. ეუ. 10 მარტს პარტიის 36 წეეეიდან ეა კანდიდატად, რომლეებიც ალრიცხეაენ აირიან ამ პარეეულ, პარტიულ ორგანიზაციაში, პარტიულ კრებას არ დაესწრო 21 კაცი, ხოლო 27 აპრილს პარტიულ კრებაზ არ დაესწრო პარტიის 22 ეეეეი და კანდიდატი. ცხადია, რომ ეს კრებები კანონიერად არ შეიძლება ჩაითვალოს. ამ პარტიულ ორგანიზაციაში არიან ისეთი კომეუნისტებიც, რომლებიც სპპპეონ ბიზზეზის უეეონლად არ დაესწრნენ 5 პარტიულ კრებას, რაც სრულიად შეეუეეაარებელია, გეფდათის რაიონის კალდაეეის სასოფლო საბჭოს კოლეეეტიოის, აგრეთვე პარტიულ აქტივეების ჩატარების ვადების დარღვევეეა. მაგალითად, პარტიის გულრიფშის რაკომმა მე-10 პლენუმი მოიწეია 5 თვის დაგვიანებით. გეფდათის რაკომმა მე-17 პლენუმი მოიწეია 6 თვის დაგვიანებით. პლენუმის მოწვევის ვადებს პარტიის ტყეეარჩეელის საკალაკო კომეტეტიც არღვეეს. პარტიის გულრიფშის, გეფდათისა და სოხუმის რაკომეები პლენუმებზე იწვევდნენ ფართო აქტივს, რითაც ამცირებდნენ პლენუმის როლსა და მნიშვნელობას.

ეერც ერთი პარტიული კომიტეტი ფარტიტაბი ვერ ითმეფეეეეს, თუ მას არა ყავდ. მეტკიეკ პარტიული აქტიეი, პარტიული აქტივი პარტიული კომიტეტის დასაყრნობა. ამიტომ აუცილებელია ვიმეეეამთ პარტიეეი აქტიეის შემდგომი ზრდისათვის.

ამხანაგი სტალინი ყოველთვის მოითხოვს არ გაგვიტყდეს ეარიმტეტებმა, არ გაეყოფოდნენ ეეეეეი ეეეეფოსოოფ ჩვენი მუშაობა, განეწყეეეტლივ ვაეეეეე

ბერუჟის გამოსვლა „სტრონიცვეო დემოკრატიჩნეს“ ყრილობაზე

ვარშავა, 15 ივლისი. (საკვლევ). ვარშავაში 13 ივლისს გაიხსნა „სტრონიცეო დემოკრატიჩნეს“ პარტიის პირველი ყრილობა, რომელზეც 1,200-მდე დელეგატი მონაწილეობდა. ყრილობა გახსნა პარტიის თავმჯდომარემ ბ. ბიერუტმა. ბ. ბიერუტმა ანგარიშგაუწია პროგრამრული ბრძოლიდან.

პარიზიდან მეთაურობით პროზიდიუმის არჩევის შემდეგ მილაკენიასთან ერთად მიეცა პროზიდუტს ბ. ბერუტს, ისა გამოიქცა ტრიბუნაზე ოფიციალ ზეიმენენ.

— ისპასან დაკვირვებიდან, რომ თქვენი პარტიის ყრილობა, — სოქვა ბერუტმა, — ოთხშაბათ თაცმეფეცა პოლონეთის ეროვნული განთავისუფლების კომიტეტის მეორე ულისთაენ, ნეგუს მიეცემ ჩემს, თავს ოთხეფეცეე სატეფეკეფეცა ამ ორი წარსული წლის მეტანმეტიდან ფიდიდან ისტორიას, ამ პოკულ ფიდოთ, მანძილეზე თავი ინინა ორმა მთავარფილებმა, რომელთა შორის ბრძოლა წარმოიფიდეს ეს დემოკრატიული პროგრესულთა ფეფალეთის ბრძოლა რეაქციულ ანტიალეტრის ძალრნადეთა წინააღმდეგ, რომელთა ეკოდენერანი გამოიაქეფეთ ფაშიზმი.

ბერუტმა ალნშნა, რომ რეაქციასთან ბრძოლის სიმაღლენენ მაგალითს ისპასთან დაკავშირებით, რომ რეაქციული ელემენტები ცდილობენ ბეჭრ შეიშლონ დემოკრატიული ალიანსი და ეკუბერი ამ მეშეფი პარტიების ნიეფთალეკი ეკ ალიდეთან.

შეიძლება მოეკუანთო, ამბობს ბერუტი, ისინ ბეკეი მაგალითი, ფიდი და პატარა პარტიეფენი მოეკავშეკენი ოიფერი ალეკენდენენ ზანამ თავის ხალხს. „საკმარისია აღვნიშნოთ ის ფაქტი, რომ არალეგალური ფიდერაციული „სანოფილეთ სიელ ზანოფილ“, „ფილოსოფ ე ნ-პოლეოლეკანა“ და სხვ., ეკ ანა ეარტი ალალეკალენენ ეკალეთ, ალკენენენ ეფანოეთ ფიდ მალეეეეთ ალალეთ ნეეანალეკ, ალანეკ ჩკეეს. თავს ანგარიში ენდა ბიეკეთ და მაკეკალეთ ამ მიეფოთ ეფანოეთ ფეკანალენენეთ ალეკ ამ ალკეეეეეს ალალეთ ეკალეთ ფეკანალენენ ალ